

Tattoos en vochtige doekjes

*Hij was vooral bekend als uitbater van het Muziek-
café, als zoon van motorracer Harrie van de Pol,
als voormalig uitsmijter, om zijn opvallende auto's
en motoren, zijn ruige uiterlijk en een paar akkefiet-
jes uit het verleden. Andere facetten van Patrick
van de Pol (1969) blijven meestal onderbelicht.
Beppie en Gertrutte willen dáár nou juist het fijne
van weten. Wie is de mens Patrick?*

De (nep)Helmonder

Ben jij nou eigenlijk een geboren en getogen Helmonder?

'Ik ben een echte Helmonder, alleen stomtoevallig in Deurne geboren. Toen ons moeder hoogzwanger was, kregen mijn ouders op weg naar Deurne een auto-ongeluk. Ze kwam daar in het ziekenhuis terecht en na een paar dagen werd ik geboren. Maar ik zeg altijd: 'Ik kon meteen lopen en ben gelijk naar Helmond gewandeld!' Mijn vader was een rasechte Helmonder, net als mijn grootouders die op het Hemelrijk een kosthuis annex café runden. Ik groeide op in de Wolfstraat, waar de motorzaak van mijn vader was. Die bestuurde een motorclub en werd in 1977 Nederlands kampioen motorracen. Toen hij in '81 aan darmkanker stierf, was hij net geen tweeëndertig jaar oud. Ik was nauwelijks twaalf en enig kind. Ik ben toen heel snel volwassen geworden. Dacht dat dat moest, ik had ons vader beloofd voor ons moeder te zorgen. Dat gevoel heb ik nu nog wel eens. Onnodig, want ze is een sterke, zelfstandige vrouw. Ze heeft na de dood van mijn vader samen met haar huidige vriend de motorzaak uitgebouwd en die runnen ze nog steeds.'

De family man

Is familie belangrijk voor je? 'Heel belangrijk! Eddie van de Pol is mijn peetoom en voogd. Wij kunnen heel goed met elkaar opschieten. Hij was judokampioen en is al jaren een echte top-trainer/coach met zijn eigen sportschool. Ik ben apetrots dat 'ons Ed' in de eregalerij van de Helmondse sporters hangt. Ons vader hoort er wat mij betreft net zo goed, maar die had niet op internationaal niveau gepresteerd, zeiden ze. Maar dat kon destijds ook niet met dat materieel! Hij heeft een keer in Amerika geraced waar hij er al gauw achter kwam dat je om te kunnen winnen veel geld nodig had. Ik ben er trots op zijn zoon te zijn. Omdat mijn schoonvader ook Harrie heet, is ie voor mijn dochter 'opa Polletje'. Op mijn linker kuit heb ik een tatoeage ter nagedachtenis aan hem. Met de vriend van ons moeder heb ik als puber veel ruzie gemaakt. Tot ik besepte hoe goed hij voor haar was en is. Hij toont niet gemakkelijk zijn emoties, maar toen mijn dochter

een jaar was, zei hij nog hoeveel hij van haar houdt. Dat raakt me dan. Mijn dochter heeft drie opa's. Ik ben stapelgek met haar. In het Muziekcafé hield ik me vooral met de programmering en organisatie bezig, dus ik kon mijn tijd zelf indelen en haar meestal zelf uit school halen. Sinds ik vrouw en kind heb, ben ik me veel meer bewust van mijn eigen kwetsbaarheid. Pas de laatste tien jaar ben ik ook meer met de dood van mijn vader bezig. Niet dat

Ik ben de spits die dertig goals kan maken, maar als ze mij niet laten spelen dan lukt het niet. Ik vind dat het gemeentebestuur er te weinig verstand van heeft.

ik het daarvoor verdrong, maar ik ben nu rustiger en denk gewoon meer over dat soort serieuze dingen na. Ik weet nu waar het in het leven om draait.'

De muzikliefhebber

Was jij al vroeg met muziek bezig?

'Van jongs af aan was ik een echte Elvisfan. Later werd dat meer de zwarte muziek, zoals die van Earth Wind and Fire en de oude soul en funk. Ik houd erg van blues zoals Stevie Ray Vaughan, Jimi Hendrix en nog steeds van Elvis. In het Muziekcafé hebben we allerlei soorten muziek, ook waar ik zelf niet van houd, maar ik wil muziek presenteren voor iedereen. Het publiek bestaat uit mensen in alle soorten en maten, maar als je die behandelt zoals je zelf behandeld wilt worden, is er niks aan de hand. Iedere eerste zondag van de maand is hier echte ouderwetse rock and roll. Ik zit zelf in een bluesbandje, 32 MC Blues. Ik zing, tenminste dat probeer ik. Onze eerste cd doet het goed. Daar heb ik echt veel voldoening van. Het gaat mij niet om het geld, maar om het plezier en toch ook wel om de erkenning. We spelen op leuke podia, hopen dit jaar weer op Jazz in Catstown te spelen. Op de Kasteeltuinconcerten hebben we ook gestaan.'

En wat heb jij nou eigenlijk met Plato? ‘Ik zou er graag voor zorgen dat de jeugd daar doordeweeks een plek heeft om te oefenen of een try-out te doen of gewoon om binding te krijgen met de locatie. Ik loop al veertien jaar in de muziekwereld rond op organisatorisch vlak en ken heel veel mensen. Wat het lastig maakt, is dat ik bij Plato moet samenwerken met allerlei andere partijen. Niet om arrogant te zijn, maar ik zie het zo: Ik ben de spits die dertig goals kan maken, maar als ze mij niet laten spelen dan lukt het niet. Ik vind dat het gemeentebestuur er te weinig verstand van heeft. Je kunt de 013 of de Effenaar niet vergelijken met Plato.’

Ik ben de spits die dertig goals kan maken, maar als ze mij niet laten spelen dan lukt het niet.

De romanticus

Ben jij een beetje romantisch? ‘Ergens heb ik toch wel een romantische ziel, ja. Ik heb mijn vrouw echt ten huwelijk gevraagd. Dat deed ik in Elvispak op de vijftigste verjaardag van mijn moeder, het sloeg eigenlijk nergens op. Toch was dat mooi, want er was natuurlijk veel volk en die moesten allemaal janken. Ik zong ‘Always on my mind’. De stoerste gasten met de ‘grootste kwèk’ jankten nog het hardst van iedereen.’

In augustus 2001 was op de zestiende de sterfdag van Elvis, op de achttiende de verjaardag van mijn vrouw en op de zeventiende onze huwelijksdag. We zijn al twintig jaar bij elkaar.

De stoerste gasten met de ‘grootste kwèk’ jankten nog het hardst van iedereen.

Op huwelijksreis naar de Verenigde Staten hebben we Graceland bezocht. Dat is heel indrukwekkend, zelfs voor niet-Elvisfans. Je krijgt daar een indruk van wat hij allemaal gedaan heeft. Wist je dat hij meer dan driehonderd auto’s heeft weggegeven en ook heel veel aan ziekenhuizen en goede doelen schonk? Hij is de meest succesvolle artiest aller tijden.’

De sportfanaat

Jij bent een serieuze sporter, is het niet? ‘Sporten is nog steeds heel belangrijk voor me. Ik basketbal zelf in het eerste en train twee keer in de week een groep jongens tot zestien jaar (Under Sixteen). Dat zijn echte cowboys. Verder doe ik aan fitness en squash. Vroeger zat ik op judo, dat was vanzelfsprekend als je van de Pol heette. Maar dat was niet echt mijn ding. Ik kon wel vechten, maar niet judoën. Als ik verloren had, pakte ik ze soms na afloop in de kleedkamer terug. En dan niet op de judomanier. Bij een wedstrijd op Sportpark de Braak heb ik een keer mijn arm gebroken omdat ik te trots was om af te kloppen. Daar had ik achteraf wel spijt van.’

Als ik verloren had, pakte ik ze soms na afloop in de kleedkamer terug.

Rond mijn vijftiende hield ik het voor gezien. Vroeger deed ik ook nog aan boksen, jiu jitsu, fietscross en motorcross. Ik had iedere dag wel wat. Nu doe ik het rustiger aan, maar ik vind het belangrijk goed in conditie te blijven. Ik train best hard, dat moet ook wel *mè die auw skenke*. Ik heb alleen tattoos op armen en benen en niet op mijn bast. Ik wil mijn moeder de zoveelste hartaanval besparen en hoop eerdaags toch op wa meer krullen op m’n borst. Wishful thinking!’

Het proper Jetje

‘Van judo stapte ik over naar jiu jitsu. Tot ik dacht: wat ben ik hier nou eigenlijk met kerels aan het stoeien? En ze stinken ook nog! Ik was nogal proper. Té proper.’ **Gertrutte: Ja, dat heb ik ook.**

‘Maar dan ook zo erg dat je gaat douchen als je naar de wc bent geweest? Ik ben er niet trots op en ken zelfs nog een oude vriend die zeker zo erg was. Ik heb dat best lang gedaan. Ja, alleen na het poepen dan hè. Wanne gek hè? Tegenwoordig niet meer hoor, nu zijn er vochtige doekjes. Da’s ook een mooi verhaal. Ik was op een festival en had daar ’s morgens gedoucht -dat doen ze niet

allemaal hoor, anderen trekken een blik bier open en poetsen daar hun tanden mee- en opeens tikt er iemand op mijn schouder. Staat er zo'n enorme knoest achter me, drie koppen groter dan ik. Eerst schrok ik. Ik drink zelden, maar had de avond ervoor wel een keer wat biertjes gehad. Ik probeerde me te herinneren of ik soms iets verkeerd tegen die vent gezegd kon hebben. Toen vroeg ie of ie een paar vochtige doekjes van me mocht!

De probleemjongere

Was jij vroeger een vechtersbaasje? 'Pas als zestien-, zeventienjarige ben ik wat ruiger geworden. Vóór die tijd was ik eigenlijk een heel bang menneke. Ik had wel een grote mond, maar liet me toch door anderen koeioneren. Op een gegeven moment kreeg ik problemen op school, ik had in die tijd nogal een kort lontje. Met één bepaalde leraar op de lts liep dat behoorlijk uit de hand, maar die treiterde me ook echt.

Vóór die tijd was ik eigenlijk een heel bang menneke.

Ik heb wel netjes mijn diploma's gehaald en ben ook in dienst gegaan, maar na vier maanden was ik alweer thuis. Alleen het sporten, die stormbaan, dat vond ik helemaal te gek. Ik wist nooit goed wat ik wilde. Op het KMBO heb ik mijn 2de monteursdiploma gehaald. De liefde voor auto's en motoren zat er bij mij al jong in. Voordat we een zaak hadden sleutelde mijn vader altijd aan motoren van vrienden, kennissen en zijn eigen racefiets. Ik ben gaan werken als automonteur, maar verdiende op een zaterdag beunen meer dan bij de baas in een hele week. Ik ben voordat ik zelfstandig werd verschillende keren werkzaam geweest als onderhoudsmonteur van machines. Wist je dat ik in het Muziekcafé ooit als uitsmijter begonnen ben? Ons vader was op deze zelfde plek portier toen hier De Schob zat. In de veertien jaar dat ik hier nu actief ben, heb ik maar één keer iemand buiten hoeven zetten. Ik daag nooit uit, maar zorg juist dat de mensen het samen oplossen. Er gebeuren wat dingen in je leven die je maken tot wat

je bent. Het was met mij altijd 'recht voor zijn raap en gas erop!' Dat heeft ons vader me meegegeven hè! Twee jaar geleden heb ik de oorbellen die ik sinds mijn zestiende droeg en mijn tepelpiercing eruit gehaald, ik wilde weer eens wat anders. Ik kan me best aanpassen, ga ook wel eens in pak naar een bruiloft als ik weet dat het gewaardeerd wordt.'

De G-basketbaltrainer

Doe jij niet iets met verstandelijk gehandicapten? 'In mijn wilde jaren heb ik een keer een taakstraf gehad op het Rijtven in Deurne. Daar werd ik getroffen door de echtheid, oprechtheid van die mensen met een verstandelijke beperking. Nu train ik alweer jaren met veel plezier een G(gehandicapten)-basketbalteam. Hun leeftijd varieert van veertien tot vijftig jaar, de gemiddelde leeftijd is rond de twintig. Ik werk graag met deze kinderen, kijk net zo naar de trainingen op dinsdag uit als zij doen. Sommigen hebben het Down Syndroom, aan anderen zie je niks. Elk hebben ze hun eigen gebruiksaanwijzing en die heb ik zelf ook. Iedereen toch? We zijn met het team een keer uitgenodigd om te komen spelen in België. Een gewone vriendschappelijke wedstrijd, meenden wij, maar toen we daar aankwamen had ik gelijk het vermoeden dat er iets niet klopte. De enorme sporthal was tot de nok gevuld en er was echt veel werk gemaakt van de aankleding. Het bleek het Belgisch nationaal Paralympics basketbalteam te zijn, die kenmerkend in de veronderstelling waren dat wij het Nederlands nationaal team waren. Nou, die vergissing werd snel duidelijk, want na drie minuten spelen stonden we geloof ik al met 50 punten achter. Ik voelde me behoorlijk opgelaten, dat kan ik je wel vertellen. Achteraf konden we er natuurlijk wel om lachen.'

De geheelonthouder

Mensen die jou niet kennen, zien jou al snel als het type 'seks, drugs en rock 'n roll'. 'Ik snap echt niet waar ze dat vandaan halen. Ik rook niet, drink echt zelden en heb nog nooit van mijn leven iets gestolen. En drugs gebruik ik al vanaf mijn

Kleding: Linda Mode

zestiende niet meer. Ik ben anti harddrugs. Ook anti medicijnen trouwens. Kijk, mijn vader die slikte een hele batterij medicijnen om zijn leven draaglijker te maken. Om nog even bij ons te blijven. Dat kan ik snappen. Maar ik vind dat over het algemeen nogal snel naar een pilletje wordt gegrepen. Mensen hebben vaak geen idee wat ze 'in hun nek douwen. Ze pakken een pilletje om gezellig te zijn of langer door te kunnen gaan. Als ik moe ben, ga ik gewoon naar bed. Ze hebben bij mij op een feest een keer een pilletje in mijn drinken gedaan. Je wilt niet weten wat er dan gebeurt!

Mensen hebben vaak geen idee wat ze 'in hun nek douwen'.

Ik heb een goede vriend aan kanker verloren. Die kreeg als één van de eersten in Nederland op jonge leeftijd zware chemokuren voor zijn kiezen. De ziekte kwam nog twee keer terug en die kuren werden steeds zwaarder. Als pijnstillers kreeg hij cannabis. Ik ben dat toen wel eens voor hem bij de coffeeshop gaan halen. Dachten ze weer meteen dat ik aan de drugs was. Ik vind het wel lekker op zijn tijd. That's it. Ik heb misschien een ruw imago, omdat ik nogal kort aangestoken was. Maar dat was voor mijn trouwen. Ik had zelfs een keer een incident in EuroDisney, daar ben ik niet trots op. Iemand duwde kinderen opzij en dan meen ik in te moeten grijpen. Ik kan niet tegen onrecht...' **En de seks?** 'Ik ben na twintig jaar nog steeds gek op Winnie en ik ben blij dat ze er nog is. Maar ginne slappe zwets, ze ziet er nog goed uit, dus is de seks zelfs beter dan vroeger. Ik denk dat ik er nu meer verstand van heb.....

Onbegrijpelijk eigenlijk, nie?' •

Bij het verschijnen van deze glossy is Patrick van de Pol niet langer eigenaar van het muziekcafé maar uitbater van coffeeshop Bonne Ville.